

Gimbernat, 2004 (**), 42, 111.

RELACIONS ENTRE LA PALEOPATOLOGIA I LA HISTÒRIA DE LA MEDICINA. INTRODUCCIÓ

Domènec CAMPILLO i VALERO.

Al meu entendre, tant la Història de la Medicina com la Paleopatologia pretenen la mateixa finalitat, fer història, tot i que la seva metodologia sigui tan diferent. El problema és que la investigació històrica està plena de paranys, tant pels historiadors com pels paleopatòlegs: els primers poden errar malinterpretant textos i els segons a causa de la tafonomia. La realitat és que ni els uns ni els altres disposem de totes les dades per arribar a una certesa interpretativa i sempre estem en terrenys bellugadissos, en els quals sempre és fàcil ensopegar.

Hi ha un fet que considero incontrovertible: la malaltia neix amb la vida, la pateixen els éssers unicel·lulars procariotes i possiblement, els diguem-ne "éssers vius que els precediren", per la qual cosa podem deduir que la vida ha evolucionat i que la malaltia també, i que les malalties que actualment patim no han de ser forçosament les mateixes que van patir els nostres avantpassats. Aquest és un problema bàsic de la Paleopatologia: només podem diagnosticar les malalties que coneixem i l'historiador de la Medicina interpretarà els textos amb els ulls que li donen els seus coneixements actuals, però les descripcions dels nostres antics col·legues i que nosaltres pensem que corresponen a determinada malaltia, no es sempre el que suposem i pot tractar-se d'una malaltia desconeguda que ha desaparegut.

Crec que no hem de renunciar a la investigació, però acceptant que mai sabrem tota la veritat i que moltes de les nostres investigacions finalitzaran en hipòtesis i les hipòtesis s'han de demostrar.

Tots dos camps de la Història, que practiquem els historiadors i els paleopatòlegs són bons, però tenen dificultats inherents al mètode; coneixem les nostres limitacions, però no ens podem enfrontar entre nosaltres, hem de conjuminar els esforços i seguir endavant.